67de Jaargang. — Nr. 4-5. Zaterdag 5 Februari

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.

Abonnementsprijs fr. 7.50

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

Postcheks rekening n° 38923.

15 cent emen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN

Voor de aankondigingen provinciën Limburg en L... men zich uitsluitend tot ... *Havas*, 8, Place des Martyrs SEL; 8, Place de la Bourse, en 6, Bream's Buildings, E. C. 4.

TONGEREN, 5 FEBRUARI 1921.

KIEZING.

De oorlog met al zijn wee en ellende, heeft gansch onze beschaving geschokt. Wij lijden niet alleen onder de rechtstreeksche maar ook nog onder de onrechtstreeksche gevolgen. Uit die schrikkelijke les moeten wij nut trekken, zoo niet gaan wij in den afgrond vallen en er verzuiken.

Zijn er wreede en lafhertige dalen gepleegd binst den oorlog, wij moeten bekennen dat sedert dien de wereld het walgelijk schouwspel oplevert van ikzucht en schaamteloosheid. En die beschuldiging gaat zoowel tot de personen als tot de politiekers, en als tot de meeste natiën zelf.

Wij hadden gedacht: eens het kanon gemuilband, dan al de wereld tot inkeer komen; iedereen zal zijne zonden bekennen, iedereen zal zijn best doen om de schade en het ongeluk te herstellen; de menschen voortaan vol afschuw, zullen een vasten en eeuwigen vrede betrachten.

Ewel, ziet eens rondom. Waar is die inkeer gebleven? Waar is dit berouw? Waar komt die herstelling, en waar daagt die eerlijke vrede op?

Niets van dit alles is te ontwaren. Wij verzinken in eenen warboel, nog erger dan de zondvloed van moorden en branden vier jaar lang.

In plaats van bij de menschen de goede neigingen te doen boven komen en meester spelen, zijn hebzucht en geweld de wereld komen overheerschen. De nood, uit de schandige verwoestingen van den oorlog gesproten, heeft haat en nijd aangevuurd, en de menschen tegen malkander, de standen tegen malkander, de natiën tegen malkander, trekken ten strijde zonder mededoogen.

En niets schijnt zich daartegen te kunnen verzetten. De zachte stem van de verhevene zedeleer gaat in 't gevoel verloren; de zucht naar zelfbehoud sleept ze mede, al degenen die geen hart hebben om wat ellende moedig te verdragen, al degenen die voordeelig vinden, of voorzichtig, de anderen uit te buiten; er zijn er zelfs die zich trotsch verheffen op het ongeluk van hun volk als op een voetstuk.

En de weelde en de verkwisting gaan hunnen gang met het schuldig goud; en men feest en meubrast en men danst... op eenen vuurberg!

Meent gij dan dat zulks kan blijven duren, zulk een leven, zulk eene gesteltenis? Denkt gij dat het alzoo is, dat de wereld weer op haar plooi zal komen?

Neen toch! De toestand der wereld, der volkeren, der steden, der gemeenten is het gevolg van de aaneenschakeling der omstandigheden door allen en door elkeen in stand geroepen en behouden. In al de landen breidt de werkeloosheid zich schrikkelijk uit.

De reden daarvan? Wel, zeer eenvoudig de onredelijkheid van fabrikanten en van werklieden, die hunne zaak verbrod hebben, met het zoeken van buitensporige winsten, en met het eischen van hooge loonen. Het leven is daardoor zoo duur geworden dat, ondanks allen opslag, het bestaan al meer en meer lastig wordt, en dat opslag niet kan baten.

Voegt daarbij de verwoede speculatie, de opkoopery, bij de handelaars; de ondragelijke schulden in sommige landen, den last van het overvloedig goud in andere, waardoor de handelswisselingen onmogelijk worden; en vraagt u dan af, of de grond niet gereed ligt om de kiem op te nemen van het overwoekerende onkruid, van de barbaarsche begrippen, die ons twee duizend jaar acnteruit zullen brengen.

Wat zal er gebeuren, indien men door vernuftige maatregelen er niet toe komt de zaken in gang te houden, en de werkeloosheid te beletten? Zi-t gij dat algemeen worden, en geheel de wereld lam leggen, juist wanneer geheel de wereld zoo noodig heeft te werken, voort te brengen, te gebruiken, en te herleven?

Hetgeen wij in Rusland zien sedert twee jaar, wie zegt ons dat de wanhoop, gebeid door de schurkery, dat hier ook niet zou mogelijk maken?

En wat wordt er gedaan om ons tegen dit gevaar te beschutten? Spannen wij allen te samen, in kloeke eendracht, om de schipbreuk af te keeren? Wel, eene vraag! Maar ziet gij niet dat er in ons onder ons is dan t genstrijd en vijandschap. Nog nooit werden onze wetten zoo stout over 't hoofd gezien; nog nooit was er min recht voor de eerlijke menschen.

De les die de oorlog ons bracht, en die wij vermaden, die les zal ons eene tweede maal gegeven worden, 't is zeer te vreezen. En wanneer wij dan uit den warboel zullen geraken, nog huiverig van de gruwelijkheden die wij moesten onderstaan, zullen wij misschien weer braaf worden... voor een tijdeken.

De les van spaarzaamheid, van ijverig werk, van hardnekkigen strijd tegen de misbruiken moeten van hoog komen. In de ministerraad tot in de gemeenteraad van de kleinste dorpen moeten mannen van wijs beleid, van streng toezicht, van hoge opoffering het bestuur in banden nemen. Die kleine dorpspolitiek moet van kant geschoven worden; persoonlijkheden en familietwisten moeten in geene aanmerking meer komen; dat m nionie de bekwaamheid en de opoffering der kandidaten, en dan zal men ten allen kante met vertrouwen de toekomst te gemoed zien, en een wereld zien ontstaan zoo als wij ze ons gekend hebben.

Hoe troostvol voor ons allen, zoo bedrukt uit den oorlog gekomen, indien wij die vreedzame, die verstandige, die gelukkige wereld mochten zien opkomen?

Een Kijkje rond de Wereld.

Gelijk op welken kant men zijn oogen vestigt, overal is de wereld in de war. Men zou waarlijk zeggen dat de menschen verlangen in oorlog te leven. In Amerika is de werkeloosheid eene plaag geworden, zoowel als in Engeland waar men het lersche vraagstuk niet wil klaar spelen. Men schiet daar de politie dood als de muschen, en de politie steekt de steden en gemeenten in brand. In Frankrijk gaat het niet veel beter; het ministerie van Leygues heeft zijn matten moeten oprollen om plaats te maken voor M. Briand, ter oorzake de buitenlandsche politiek die er zoo duister uitziet als hier in België. In Italië zit m n tot over de ooren in de schuld en door den opstand der werklieden kan men er niet in gelukken ze te verminderen. In Spanje kookt het bloed bij de minste zonneschijn. De botsingen tusschen de overheden en de werklieden zijn er alledaagsche kost. In Duitschland sneeuwt men met het vuur in het uiterste en de moffen die, in hun land, door den oorlog geteisterd werden, beginnen in te zien dat Europa ze noodig heeft. Daarom zijn ze zoo stijfhoofdig en zal het lastig zijn om hun de schuld ten te doen betalen.

Jantje Klaas op zijn geldzak gezeten met zijn kort pijpken in zijnen mond beziet al dat wemelen, dat gekiel, dien konkelfoos en zeet in zijn eigen; wat mag ik toch van geluk spreken mij in dien oorlog niet gewisk ld te hebben. Ik heb er alle mes gesonnen en 'k lach met de bedreigingen van de geldelooze overwinnaars. Griekenland heeft zijn koning terug, niettegenstaande het zwartkijken van de groote bondgenooten. Zi ook hebben gezegd: stout gesproken is half gewonnen, en 'z hebben wat ze verlangen; Venizelos is er vandoor en Constantijn is op den troon. Ik turk, die zoo ziek was, begint te herleven. Bint dat de Bondgenoten de recepten klaar maken om hem naar het Paradijs te sturen, is hij onderdruimsch met de Russische bolsjevisten op toer geweest en hij heeft het m h n reeds zoo ver gebracht, dat de Shah van Persië de beschermng van Engeland, de pup van Marten he ft moeten geven om weer in zijn stoelke met al zijn diamanten te gaan zitten.

Rusland blijft een radeel, een bloedig raadsel; men vertelt er zulke schrikkelijke dingen over, dat men zich waarlijk afvraagd hoe er nog een vi n zijn. 250 millioen inwoners left. Den Engelschman die ziet dat er daar een centje zal te winnen zijn steekt zijn polevij's uit naar 't Russisch goedje en als het oogenblik zal gekomen zijn, zal hij in plaats van een Vindicative eenige mijoenen ponden als geschenk geven. John Bull blaft wel van tijd tot tijd, maar als hij 't geld hoort rinkelen, zwijgt hij en draait zijn staart.

Oostenrijk, Hon, arie, Bulgarie en al de volkjes van dien hoek spartelen voort tegen de dood; ze zullen moeten wachten totdat het hier wat kalm en klaar is vooraleer weer op hunne poten te staan. In 't Noorden is het bitter koud, daarom hoort men niet veel spreken van Noorwegen en Zweden, en wanneer men alles welingaat vragen wij ons af of het ook niet beter ware naar den Noordpool te trekken. 't is waar, 't vriest er dat het kraakt, maar 't kraakt hier wel zonder vriezen en men heeft er met niemand ruzie; geene belastingen te betalen, geen steenen met kolen te gebruiken, geen ongelukken te verwachten, elk heeft er zijn butteke, leeft er als een molen Bourgogne mag daar waaien.

DE SENAAT

Zitting van Donderdag 27 Januari 1921.

DOOD VAN M. DESMAISIÈRES

In de zitting van 27 Januari l.l. de eerste die volgde op het overlijden van den heer Desmaisières, werd in den Senaat eene welverdiende hulde gebracht aan de nagedachtenis van onzen diepbetreurden senator.

Zichier volgens het Beknopt Verslag, in welke bewoordingen de verschillende sprekers zich uitdrukten:

De VOORZITTER. — Op onze laatste vergaderingen zagen wij burggraaf Desmaisières nog vol leven en gezondheid in ons midden. Niets voorspelde dat hij ons zoo spoedig zou worden ontrooid. Getroffen door eene kwaal, waartegenover de wetenschap onmachtig staat, bezweek hij in enkele uren tijds.

Hij werd geboren te Brussel op 11 April 1862, en trad al heel jong in den provincieraad van Limburg.

Gekozen door het kanton Borgloon in 1888, had hij alhaar zitting tot 1 October 1894. De rechtgeaarde liefde die het volk hem toedroeg en waar hij waardig van bleek te zijn, wees hem den kiezers van het arrondissement Tongeren aan. Dit mandaat behield hij, door de hoopvolgingen heen, tot in 1904, datum waarop hij zich ons r ridden zijne intrede deed. De kiezers hebben in hem steeds een verdediger vol toewijding en ijver in hunne belangen gevonden, zoo in provincieraad als in Parlement. Ook waren de Limburgers hem diep verknocht en droegen zij hem eene warme genegenheid toe.

Rechtvaardig en precht als hij was, zocht hij steeds dritt naar de billijkste en voor het geluk van zijne landgenoten nuttigste oplossing van de talrijke en ingewikkelde vraagstukken, die de Kamer ter beraadslaging werden onderworpen.

Zijne collegas der andere Kamer droegen hem de kiesche functie van questor op; hij vervulde ze gewetensvol, zoals hij gewetensvol was in de uitoefening van al zijne plichten.

Uwe commissie voor financien belastte hem met de taak, belangrijke wetsontwerpen voor te dragen en te verdedigen. De verslagen die hij uitbracht, bewezen hoe nauwgezet hij was in het bestudeeren zu grond en vorm der teksten, waar hij de aanneming van voorst lde.

Niet alleen op de openbare vergaderingen, doch ook bij de voorbereidende werkzaamheden was hij trouw aanwezig. Nooit heeft hij opgehouden, ons met raad en daad te helpen.

Een langsoen eerlijke loopbaan heeft hij achter den zug. Het vaderland is hem dank verschuldigd.

Hij heeft onkrenkbaar trouw aan het kathoiiek geloof, waarin hij was grootg bracht.

Aangenaam, eerlijk ging hij met zijne collega's om, ook teide hij niets dan vrienden in het Parlement.

De herinnering aan dezen goeden, eerlijken en edelen collega zullen wij in eere houden.

Ongetwijfeld wensch de Senaat dat zijn bureel aan de familie van onzen betreurden collega late weten, hoe innig hij deel neemt aan haar rouw (Alle leden: Zeer goed!)

De heer CARTON DE WIART eerste minister — Op hare beurt verlangt de regeering te zeggen hoeveer zij het vroegtijdig overlijden van burggraaf Desmaisières betreurt.

Burggraaf Desmaisières trad in 1894 in de Kamer Jaren lang genoot ik de eer zijn collega en vriend te zijn, de vastheid van zijne betrekkingen en zijn groot verstand te waardeeren.

Hij luisterde veel en aandachtig en sprak slechts na rijp overleg. Hij kent zijne bevoegdheid in bestuurlijke en financieele aangelegenheden.

Beurtelings was hij gemeenteraadslid, burgemeester, provinciaal raadslid, lid van de Kamer en van den Senaat. Op al de sporten van de openbare vertegenwoordiging, gaf hij blijk van zen onvermoeibare toewijding aan het algemeen belang, waarvoor het land hem oneindig dankbaar is. (Zeer goed.)

De heer BRAUN. — In den persoon van burggraaf Desmaisières betreuren wij het verlies van een onzer meest geachte collega's.

Hij had in ons midden blijk gegeven van de hoedanigheden waarom hij zoo veen werd geroemd.

Hij stelde zijne parlementaire ondervinding in s lands dienst. Meer dan eens liet hij zijn onafhankelijk zin aan den dag treden. Zijn schielijk overlijden verhoogt nog onze spijt (Zeer goed! Zeer goed!)

De heer GOBLET D'ALVIELLA. — De heer Desmaisières volbracht zijn loopbaan eerder in de Kamer dan in den Senaat. Nochtans heeft hij lang genoeg onder ons zitting gehad on zijne bevoegdheid te kunnen waardeeren. Had niet de kwaal hem in de volle kracht des leves weggemaand, geen twijfel of hij had hier nog een belangrijke rol gespeeld. De liberale linkerzijde houdt hem in eere. (Zeer goed!)

De heer COPPIETERS. — De socialistische linkerzijde sluit zich aan bij het rouwbeklag ter eere van den heer Desmaisières. Diep was zijne toewijding aan de openbare zaak, waaraan hij het beste zijns levens heeft gewijd.

Wij behouden de gevoeligste herinnering aan de betreekingen, die wij met dezen betreurd n kollega hebben onderhouden. (Algemeene instemming.)

De heer HUYSSEN. — Mijne heeren, uit naam van mijne Limburgsche collega's sluit ik mij aan bij de hulde, die de geachte voorzitter en andere leden van deze vergadering aan de nagedachtenis van burggraaf Desmaisières hebben gebracht.

E mag gezegd worden dat de overledene het beto ven kind der provincie was, en gevolge van de groote karakteregenschappen, waardoor hij zich onderscheidde. Zijn plotsdood brak over ons uit als een donderslag en dompelde gansch Limburg in den rouw. Deze man van hooge alkomst was eenvoudig, volksgezind, dienstvaardig. Zijn deur stond wijd open voor allen, die wa te vragen hadden. Nooit kwam men bij hem ongelegen; steeds had hij tijd o er om naar allen te luisteren, voornamelijk naar de nederigen en de kleinen, die hij beschouwde als z jne het-te beschermelingen. Zoo hartelijk was zijn ontmaal, dat het ook hij ze b sloofde omdat ze hem de gelegenheid hadden g haden hun van dienst te zijn.

Zijne liefde tot den arme was onbegrensd. Nooit reikte een baloeftige hem vruchteloos de hand. Zij e mildadigheid betrok tevens zijn persoon en zijne beurs. In de schaduw zijner woning was armoede o bekend.

Deze wonderbare liefdadigheid had hare bron in het Heilig Hart van Jesus, waar alle liefdadigheid en toewijding haar oorsprong en bezeekenis vindt.

Gedrongen aan de overleveringen van zijn stam, lechte hij de voorschriften van het geloof met de stipste zorg na. Rom als hij was tegenover de anderen, paste deze man op zichzelf de voorbeeldigste tucht toe.

Laat een enkel feit, waar ik persoonlijk voor enkele jaren getuige van was, de diepte van zijne godsdienstige overtuiging bewijzen. In den Q a tra gsmatigd, tusschen aschoonsdag en Paschen, was zijn vasten dat zijn een eenmal biet, slechts een eetmaal daags en een klein toemaal.

Hij wist hoe zelfverzaking menschlievendheid meebrengt, gelijk uit de bloem van de vrucht groeit. De dag dat hij vele avolgers vindt zal tevens de oplossing van het sociale vraagstuk zien.

Zitting van Dinsdag 1 Februari.

Dinsdag vergaderde de Senaat onder het voorzitterschap van M. baron de Favereau.

M. HIMANS, minister van financies, gal lezing der verklaring, die in de Kamer door M. Carton de Wiart gedaan werd.

MM. GOBLET D'ALVIELLA en SPETER (lib.) en M. LIEBAERT (kath.) brengen hulde aan de Belgische afgevaardigden bij de Parijzer Konferentie, en beslaken ze voor de merkwaardige uitslagen die zij daar hebben weten te bekomen. (Ovatie.)

Het vervolg der zitting werd besteed aan eene ondervraging van Markies IMPERIALI aan MM. de ministers van Binnenlandsche Zaken en Financies over den toestand die aan de provincies en de gemeenten berokkend wordt, onder financieel oogpunt, door de wetten die op dit ongenblik van kracht zijn. Hij en andere sprekers nog drongen aan, op dat die financieele krisis die de gemeente- en provinciale besturen betwaart, door afdoende maatregelen zou afgeweerd worden.

De bevoegde minister zal in de zitting van Woensdag antwoorden.

Zitting van Woensdag 2 Februari.

Woensdag zette de Senaat de ondervraging, Dinsdag door M. Imperiali ingezet, voort over den toestand aan de provincies en aan de gemeenten berokkend, onder financieel oogpunt, door de tegenwoordige wetten.

Men hoorde nog verscheidene sprekers over deze kwestie.

M. de minister Theunis zegde dat de regeering zich reeds ievertig bekommerd heeft met den benarden toestand der gemeenten, en thans onderzoekt of het niet mogelijk is eene som van 120 miljoen te hunner beschikking te stellen.

KAMER.

Zitting van Dinsdag 1 Februari.

DE KONFERENTIE VAN PARIJS.

De heer CARTON DE WIART, eerste minister, doet een mededeeling over de konferentie van Parijs, die Zaterdag haar werkzaamheden eindigde.

Aan Duitschland wordt op het gebied der ontwapening de naleving der verbintenissen van het Verdrag van Versailles, de sota's van Boulogne en het protokoal van Spa geeischt.

In geval Duitschland zijn verpichtingen niet nakeeft, zullen maatregelen getroffen worden, die echter thans met nader aange uid worden, in het vertrouwen dat Duitschland zijn verbintenissen zal naleven.

Deze konferentie brengt ons uit de nevelen op het vast terrein der werkelijkheid.

De minister wijst dan op de eensgezindheid der geallieerden. (Ind.)

De heer TIBBAUT (kath.) brengt hulde aan onze afgevaardigden ter konferentie. (Zeer wel). Hij noemt het vertrouwen, dat er bij de geallieerden eenheid van front is.

Deze is noodig, want er is aarzeling en slechte wil bij Duitschland.

Spreke zij dan op de herinzameling van vee en paar en.

Om ter toezicht van den Pruis schen minister van Landbouw werden de Belgische rasparden onteigend. Die roof is de gruwelijkste die gepleegd werd.

De heer CARTON DE WIART herinnert dan dat Duitschland ook de bijzondere verplichtingen van het vredes erdrag uitvoeren moet.

VRAAG TOT INTERPELLATIE.

M. DE VOORZITTER. — M. Woeste heeft gevraagd de regeering te interpelleeren, in den persoon van den minister van Wetenschappen en Kunsten over zekere betoogingen tegen de Nationale Vlag door een deel van het Onderwijzerskorps; en M. Bertrand wenscht de regeering te ondervragen over de nijverheidskrisis en het werkverlet, en de maatregelen die de regeering denkt te nemen om daaraan te verhelpen.

M. CARTON DE WIART, minister. — M. Destrée de bevoegde minister, is voor gezondheidsredens afwezig. Ik vraag aan M. Woeste zijne ondervraging tot binnen acht dagen te willen uitstellen.

M. WOESTE stemt toe.

DE MUNITIEPLAAG.

Dan houdt de heer DIERKENS zijn interpellatie over de ontploffing van een granaat te Roozebeke, in de fabriek B., op ... Dec 1920, die het leven heeft gekost werklieden.

VERBINDING DER SCHELDEOEVERS

MM. RAEMDONCK, HEYMAN en ... (kath.) ondervragen M. den minister ... bare Werken over de dringende ... die moeten genomen worden om ... Scheldeoevers vóór Antwerpen te ... evenals over den overzetdienst op ... door middel van de overzetboot en Boats.

Zitting van Woensdag 2 Februari.

Vraag ter interpellatie.

M. de Voorzitter — Eene vraag ter latie is aan het bureel toegekomen ... vraagt den minister van openbare ... ondervragen over de werken die ... worden in de gebouwen der ... voor het Kamergebouw, werken voor ... geen enkel krediet gestemd werd.

Verslag der Bijzondere Kommissie.

M. de Voorzitter verklaart de besprekingen op nd over het Verslag der Bijzondere ... missie, ingesteld den 2 December ... de Broqueville).

— Niemand vraagt het woord.

Hij legt de besluiten van het ... stemming. Deze luiden als volgt: ... akt nemend der verslagen van de ... gaat over tot de dagorde.

— De besluiten worden bij rechtstreeksche ... ten aangenomen.

De Suren werkdag.

De Kamer hernoemt de besprekingen ... wetsontwerp nopens den Suren-werkdag ... week van 48 uren, door den Senaat ... teruggezonden.

Talrijke sprekers nemen het woord ... wijzigingen te bespreken door den S... de wet toegebracht.

Om 5 1/2 ura toen er tot de stemming overg gaan worden, was de Kamer ... in getal, en werd de zitting geheven.

Gemengde berichten

Een kr...

MM. RAEMDONCK, HEYMAN en ... (kath.) ondervragen M. den minister ... bare Werken over de dringende ... die moeten genomen worden om ... Scheldeoevers vóór Antwerpen te ... evenals over den overzetdienst op ... door middel van de overzetboot en Boats.

Zitting van Woensdag 2 Februari.

Vraag ter interpellatie.

M. de Voorzitter — Eene vraag ter ... latie is aan het bureel toegekomen ... vraagt den minister van openbare ... ondervragen over de werken die ... worden in de gebouwen der ... voor het Kamergebouw, werken voor ... geen enkel krediet gestemd werd.

Verslag der Bijzondere Kommissie.

M. de Voorzitter verklaart de besprekingen op nd over het Verslag der Bijzondere ... missie, ingesteld den 2 December ... de Broqueville).

— Niemand vraagt het woord.

Hij legt de besluiten van het ... stemming. Deze luiden als volgt: ... akt nemend der verslagen van de ... gaat over tot de dagorde.

— De besluiten worden bij rechtstreeksche ... ten aangenomen.

De Suren werkdag.

De Kamer hernoemt de besprekingen ... wetsontwerp nopens den Suren-werkdag ... week van 48 uren, door den Senaat ... teruggezonden.

Talrijke sprekers nemen het woord ... wijzigingen te bespreken door den S... de wet toegebracht.

Om 5 1/2 ura toen er tot de stemming overg gaan worden, was de Kamer ... in getal, en werd de zitting geheven.

Een edelmoedige gift van ... Amerikaansche ...

De «Times» vernemt uit New-York ... uit Amerikaansche landbouwers van ... Westen aan de verschillige relief-... voor de noodlijdende bevolking van ... China in het geheel een miljoen ... bare Werken over de dringende ... die moeten genomen worden om ... Scheldeoevers vóór Antwerpen te ... evenals over den overzetdienst op ... door middel van de overzetboot en Boats.

Zitting van Woensdag 2 Februari.

Vraag ter interpellatie.

M. de Voorzitter — Eene vraag ter ... latie is aan het bureel toegekomen ... vraagt den minister van openbare ... ondervragen over de werken die ... worden in de gebouwen der ... voor het Kamergebouw, werken voor ... geen enkel krediet gestemd werd.

Verslag der Bijzondere Kommissie.

M. de Voorzitter verklaart de besprekingen op nd over het Verslag der Bijzondere ... missie, ingesteld den 2 December ... de Broqueville).

— Niemand vraagt het woord.

Hij legt de besluiten van het ... stemming. Deze luiden als volgt: ... akt nemend der verslagen van de ... gaat over tot de dagorde.

— De besluiten worden bij rechtstreeksche ... ten aangenomen.

De Suren werkdag.

De Kamer hernoemt de besprekingen ... wetsontwerp nopens den Suren-werkdag ... week van 48 uren, door den Senaat ... teruggezonden.

Talrijke sprekers nemen het woord ... wijzigingen te bespreken door den S... de wet toegebracht.

Om 5 1/2 ura toen er tot de stemming overg gaan worden, was de Kamer ... in getal, en werd de zitting geheven.

Gemengde berichten

Een kr...

Een 99 jarige vrouw te Cardiff, ... Palm Zondag honderd jaar hoopt ... is nog een kras oudje.

Zij is driemaal getrouwd geweest, maar toen zij met den kapitein van ... uit het oorlijke huis wegtrok. Met ... heeft zij eenige jaren op een vuurtoren ... kust van Wales gewoond.

Sarah Roberts, — zoo is haar naam ... elken dag vijftig hare gazet zonder ... drkwijs tot twee uur 's nachts op. ... fluk en gaat driemaal in de week ... kleinkoeiner naar de bioscoop. H... ki. kinderen wonen bij haar in een ... wijks hun laaren en herstelt hun ... Verleden week heeft zij nog een ... tot een pak voor een jongen van ... vermaakt. Voor eene bekende firma ... verricht zij nog geregeld haar bordu... in hare vrije uren breidt zij voor zi... slagdoeken, enz.

Een edelmoedige gift van ... Amerikaansche ...

De «Times» vernemt uit New-York ... uit Amerikaansche landbouwers van ... Westen aan de verschillige relief-... voor de noodlijdende bevolking van ... China in het geheel een miljoen ...

DE 38

Veroordeelde Moeder

DOOR

JULNA MARY

(Vervolg.)

— Hoe zullen wij weten waar hij thans verblijft?

— Het toeval, mam'zelle Siméonne, moet het ons zeggen; er is geen andere hoop...

— En intusschen verzwakt Maria altijd.

Wat zal er van haar geworden?

De boer haalde de schouders op en was uitermate ontroerd.

Na eene korte stilzwijgendheid:

— Luister, zegde hij, indien gij gekomen zijt, dan is het opdat ik iets zou beproeven, niet waar?

Zij glimlachte bedroefd.

— Indien gij Maria kondet redden, zegde zij, hem aanschouwend.

Hare groote zwarte oogen fonkelden van hoop en zegden:

— Mij dunkt dat ik alsdan gansch dit rampzalig verleden zou vergeten en dat ik u genoegzaam beminnen zou om u geen enkel spijtig aandenken te laten, om al die herinneringen uit te wisschen.

Josillet begreep haar.

— Met een blik zoozals dengene waarmee gij mij thans aanschouwt, mam'zelle Siméonne, zegde hij, terwijl hij rood werd en verlegen, zoudt gij mij kunnen dwingen al de hoeken der wereld te gaan doortasten.

— Gij wilt dus?

— Parbleu! ben ik een mensch om zich bij de ooren te laten trekken? vraagde hij schertsend.

— En welk is uw plan?

— Ho! planen... gij vraagt mij te veel... het toeval, zeg ik u, ik zal mij aan het toeval overgeven.

— Bedenk nochtans al de moeilijkheden der reis, al de gevaren.

— Integendeel, mam'zelle Siméonne, ik denk er liever niet aan.

— Waar zult gij eerst naartoe gaan?

Naar Sedan.

— En vervolgens?

— Ik zal gegen door te dringed tot in Duitschland, ondanks de Pruisen die overal zijn. Daar zijn er zooveel, in Frankrijk dat er niet vele meer over blijven in hun land...

— Ik heb hooren zeggen bevestigde Siméonne, dat de soldaten welke krijgsgevangen werden genomen te Sedan naar de steden op de boorden van den Rijn werden gezonden.

— Indien dit waar is, des te beter, Siméonne; dan zal ik minder moeite hebben om Jeroom te vervoegen en hem te helpen ontsnappen.

Zij bezagen elkander eenigzins ontsteld. Josillet zegde zachjes:

— Men weet niet wat er gebeuren kan, mam'zelle Siméonne, wij zullen elkander misschien niet meer terugzien...

— Ombels ma, Josillet.

En zij bracht het hoofd vooruit. De boer vaagde zijne lippen af met het verechts der hand en drukte een klinkenden kus op het voorhoofd der jonge dochter.

— Ziedaar moed en geduld meer dan er noodig is, mompelde hij.

Twee uren later, was hij op weg naar Sedan, waar hij tegen den avond aankwam, een weinig voor de sluiting der poorten van het Duitsche garnizoen.

Er verliepen acht dagen; in den morgen van den negenden dag klopte er een onbekende bij Siméonne aan en overhandigde haar eenen brief. Zij opende hem koortsachtig. De brief was geteekend Josillet.

Men laser in, dat niemand, te Sedan van Jeroom wist te spreken; dat hij alsdan naar Mouzon was gegaan en van daar naar Stenny om eindelijk te Forbach aan te komen. Hij zocht thans te Mayence en zou Jeroom terug brengen, kost wat kost.

Josillet eindigde zijn schrijven met den volgenden volzin:

« Welaan! op Gods genade, mam'zelle Siméonne, en vergeet niet dat ik dit alles doe voor u en om dat ik u bemin. »

Siméonne toond den brief aan Maria en aan Madelor. D dokter scheen den inhoud niet te verstaan. Wat Maria betreft, zij murmelde:

— Mijn God laat mij leven!...

XIV

Verlaten wij Josillet en vervoegen wij Jeroom aan wiens leven en aan wiens vrijheid thans het bestaan van Maria is verbonden.

Josillet had zich in zijne berekeningen niet bedrogen: Jeroom werd te Mayence geinterneerd met den korporaal Jozef Muller.

Men logeerde in de Duitsche steden zooveel krijgsgevangenen mogelijk; de overblijvenden werden gelogeerd in barakken welke in een kamp op vestingen werden opgericht.

Te Mayence, werden de Fransche soldaten geherbergd in de wapenzal, in de wapenfabriek, in de verstorking, in het park der artillerie, in de kazernen, in de gendarmerie, kortom, in al de plaatsen voor de Duitsche soldaten bestemd en waar de waakzamheid gemakkelijk viel.

Eenige weken na hunne aankomst werden de krijgsgevangenen in verschillige klassen verdeeld.

Er waren manschappen, die, als ordonnance gebezigd, eene zekere vrijheid genoten; zij mochten zich echter noolt verwijderen van hunne officiers.

Deze manschappen ontvingen eene bestendige uitgangskaart, welke hun toeliet links en rechts te gaan voor hunnen dienst, op voorwaarde zich naar den «Appel» te begeven in de kazernen op bepaal e uren.

Er werden aan de officiers vijfthalers betaald wegens schadevergoeding van solde voor deze ordonnancen.

Er waren nog andere manschappen die, op eene aanbeveling der officiers of voortkomende uit eene andere bron, eene betrekkelijke vrijheid genoten, mits vertooning van eene zedelijken waarborg. Deze werden gemachtigd zich in burgerkleeding te zetten en te eten waar het hun behelde, — doch altijd met de verplichting aanwezig te zijn op den appel.

Velen van deze laatste bevoorrechten die doorgingen als zijnde in den dienst, van bewoners uit Mayence, verkregen zelfs de gunst in de stad te logeeren en zagen weinig of niet om naar den appel.

Eenige Franschmannen werden op hunne aanvraag gebezigd aan den dienst der bovenirs, commissarissen of landbouwers uit den omtrek bij wie zij logeerden onder den waarborg der patrouwes.

Wat de gevangenen aangaat die geen enkel voorrecht genoten — tus nen deze laatsten bevond zich Jeroom — en in de kazernen verblieven, zij moesten uitgaan op gelijken voet met de Duitsche soldaten.

Zij werden, herhaa de malen, bij ploegen gebruikt aan het verrichten van aardewerken, evenals de soldat n van het garnizoen, en dikwijls onder het opgeheven bestuur van onderofficiers van den Franschengeme.

Soldaten en officiers hadden het recht buiten de stad Mayence te gaan, doch zonder de bepaalde grenzen te overschrijden.

Eenige geletterde soldaten hadden van den begnine af eene bediening gezocht in de stad en velen waren er alzoo in geluk: eene betrekkelijk aangename positie te bekomen onder het oogpunt der tamelijk groote vrijheid welke hun werd gelaten.

Onder dit getal bevond zich Jozef Muller; de Elzasser gal alle dagen regelmatig lessen in eene familie welke naby de kerk woonde. Hij onderwees daar de Fransche taal, aan den prijs van eenige kreuzers per les, aan de twee zonen van Kilian Steup, een drogist die fortuin had gemaakt.

De vriendschappelijke betrekkingen tusschen Jeroom en den Elzasser werden voortgezet.

Zij deelden met elkander het verdriet hunner ontmacht.

Tweemaal hadden zij gepoogd te ontsnappen en tweemaal mislukten zo.

Gelukkiglijk, had niemand hunne pogingen bemerkt, want anders had men hun in plaats van eene betrekkelijke vrijheid eene strenge gevangenis gegeven.

Zij hadden nochtans alle hoop niet verloren en zonder dat het noodig was elkander hunne inzichten toe te vertrouwen, beloerden zij elk van zijnen kant, de eerste gelegenheid welke het toeval hun zou aanbieden.

Het aandenken van Marie kwam aanhoudend in den geest van Jeroom. Hij gevoelde als het ware de drisgende noodzakelijkheid van dit kind te zien; men zou gezegd hebben dat hij de verschrikkelijke ramp voorzag welke over haar hoofd hing.

Haar teenzien, zegde hij tot zich zelven, een uur slechts, en haar vervolgens verlaten voor altijd... Voor altijd... want zijn haat voor Madelor was niet verminderd, hij offerde er Maria, hij offerde er zich zelven aan op.

Daar deze twee vrienden geen het minste nieuws uit Frankrijk ontvingen, viel het leven hun wel bitter.

In hunne omgeving sprak men wel over roemrijke zegeprijzen behaald door degenen die ginder waren gebleven.

Maar deze gesprekken, uit hoop ontstaan, vielen van zelven aan den ... of werden op een wreede wijze gelogenstraft door de gestrengste uitnoeiingen der Duitsche legers. Ook ... diging van eene nieuwe victorie voor hen, van eene rampte meer voor de Fransche legers.

Soms ontstonden er twisten tusschen krijgsgevangenen en soldaten van het garnizoen. Het was een ... geschillen welk, om zoo te zeggen, een beslissenden in vloed had op het lot onzer twee helden.

Zij waren avond, in de eerste dagen van Januari, keerden zij naar de kazerne terug en volgden de groote ... Louis, wanneer zij, op de hoogte der Veemarkt, eene uitbarsting van woede vernamen, welke opsteeg uit Duitsche kelen, gevolgd van verhaaste stappen. Vijf of zes Fransche soldaten liepen voorbij en verdwenen in de richting der kathedraal.

Jeroom en Jozef Muller vervorderden hunnen weg.

Eenklaps wierpen twee dragonders zich op hen, met opgeheven sabel, en uit al hunne macht roepend. Zij waren dronken; een derde lag in de sneeuw, zijn sabel neevens hem, in een bloedplas.

De twee jonge lieden vermeden den eersten aanval der twee dronkaards; daar zij niet konden vluchten, wachtten zij. De dragonders vol razernij, wiepen zich opnieuw vooruit. Twee behendige sprongen redden hen een tweede keer. Maar het was klaarblijkend dat de twee dronkaards ten hunnen opzichte niets goeds in den zin hadden.

Jozef Muller verloor zijn geduld van zijnen kant, voelde de gramsche hoofd stijgen. Het was ook beter zich ... digen dan zich aan hunden te laten d...

Op dit oogenblik dat de dragonders ... ien, vonden zij voor hen den Elzas... van de sabel des gekwetsten ... meester gemaakt, en die zich en Je... oedigde.

Jozef werd met de punt van een ... fen aan den linkerschouder.

— Schurk, mompelde hij.

En hij brachte den soldaat die hem ... kwetst op zijne beurt eenen slag ... keel, zoodat deze op zijnen rug ... viel, met de armen uitgestrekt en de ... de kee...

De tweede nam de vlucht...

Sommigen sloeg hoe dat de nabuur ... en trachtten op de plaats ... twee schelmen nich sleekenen op ... van de sneeuw, waarin hunne leden ... halven drongen.

— Jozef Muller wierp de sabel ... gonder weg.

— Verloeven wij hier niet lang, nemen wij de vlucht.

Zij liepen door smalle, donkere ... wijl het geschreeuw der Duitschers ... tervolgden hunne oren trof en ... doodsbedreigingen hoorden.

Zij verdwaalden in kleine straten ... den in een kring, zonder vooruit te ...

Eenklaps bevonden ze zich op ... verlatene plaats, de Schouwburgplaats.

Langsheen het voedpad, waren ... sneld, burgers en soldaten, die het ... den gehoord. Zij kwamen zien wat ... beurd.

Jeroom en Jozef Muller waren ... Maar zouden zij er in gelukken ... te loop n, voorbij het standbeeld ... berg, om zich te werpen in de ... kander kruisen achter de kathedraal ... zonder te worden aangehouden?

Werd ...